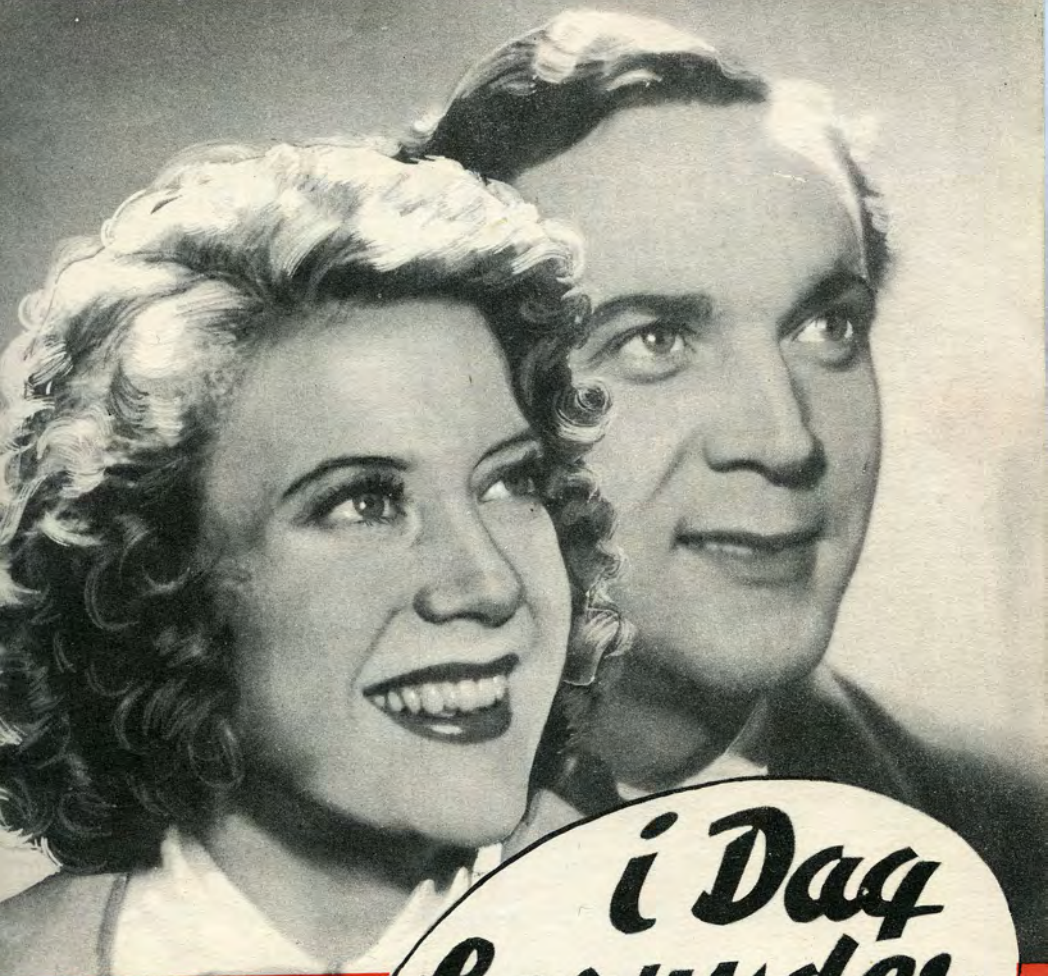

EN ASA FILM

i Dag
begynder
Livet

7 - 3 - 40

Kriminal-Lystspillet

I Dag begynder Livet -

PERSONERNE:

Peter Sommer, Maler ..... *Siegfred Johansen*
 Vera Holm, Kordame ..... *Berthe Qvistgaard*
 Børge Ravn, Danseinstruktør *Eigil Reimers*
 Karin, Peters Søster ..... *Bodil Steen*
 Fru Lundstrøm,
   Peters Moster ..... *Maria Garland*
 Lundstrøm, Politibetjent,
   hendes Mand ..... *Ib Schönberg*
 Margot   }   *Tove Arni*
 Nelly   } Kordamer ..... *Lise Thomsen*
 Ditten   }   *Sigrid Horne-Rasmussen*
 Laura   }   *Tove Wallenstrøm*
 Pianisten ..... *Per Gundmann*
 Kriminalassistenten ..... *Kai Mervild*
 Kriminalkommissæren ..... *Hans Egede-Budtz*

Efter en Idé af **SCHAMYL BAUMANN**
i Samarbejde med **PAUL SARAUW**

Iscenesættelse:
ALICE O'FREDERICKS og
LAU LAURITZEN

Musik: **Karen Jønsson**
Orkester: **Erik Tuxen**
Danse-Arrangementer: **Per Gundmann**
Fotograf: **Karl Anderson**
Tonemester: **Poul Bang**
Kopi: **Johan Ankerstjerne**

En **ASA** Film

ENERET: TEATRENS FILMS-KONTOR A/S - KØBENHAVN

TRE VENNER MØDES IGEN

København, i Julemaaned 39.

Den i sin Tid meget livlige Teaterreporter, nuværende satte og velrenommerede Filmsbearbejder Frithiof Rolsted ringer en tidlig Morgen: »Skriv et Par Ord om, at du er glad for at begynde paa ASA — paa et nyt Samarbejde med »Gøj« og Alice, — men det haster!« Det gør det nu altid i Filmsbranchen, saa jeg iler med at gribe Pennen for at tolke mine Følelser over atter at begynde et Samarbejde med de to Mennesker, som jeg har lavet saa mange folkelige, festlige og fornøjelige Film med.

Jeg mangler ganske Evnen til at »se tilbage«, — jeg er saa optaget af det, der kommer i Morgen — af *Fremtiden*. Den Dag i Gaar kan vi jo ikke lave om, — men lidt kan vi dog gøre for Dagen i Morgen. Vi kan lære hinanden, at *Trofasthed, Venskab, Taknemlighed* og *Kærlighed* til vore Medmennesker er det vigtigste i Livet, og at den personlige Forfængelighed, Sukces og Rigdom hører til de absolut *værdiløse* Ting i vor Tilværelse. Naa — det er altid saa let at sige, naar man ikke har nogen af Delene!

Det var en hyggelig Dag, da »De Udvandrede fra Palladium« mødtes paa ASA. Der var ingen særlig højtidelig Stemning, — vi generede os lidt for at sige: »Hvor har jeg dog savnet dig«, — men da Dagens Arbejde var forbi, fik vi dog sagt »Tak for i Dag« paa den særlige varme og hjertelige Maade, som kendetegner Mennesker, der har hørt sammen i fælles Glæder — fælles Sorger — kort sagt, i Samarbejde.

At fortælle, hvad jeg mener om ASA's Instruktører, er ikke nødvendigt, — det har jeg gjort offentligt saa ofte, at det forhaabentlig huskes. Deres Flid, tekniske Kunnen, Respekt for Opgaven samt Ærbødighed for deres Medarbejderes Mening er fænomenal, og jeg, der ofte tænker med Alvor og Bekymring paa Fremtiden, glæder mig til Arbejdsdagene, der kommer, — de bliver som Livets glade, festlige Arbejdstimer *skal* være.

Den lille, sideordnede Rolle, der er tildelt mig, kan jeg lide, — for jeg kender den Mand, og han er ikke for »stærk«, — for saadan er han! Jeg holder af ham, og det haaber jeg, at De ogsaa vil gøre. Ligeledes haaber jeg, at De vil tage Filmens unge, straalende Talenter til Deres Hjerter. Husk, at de er vor Rigdom i en graa Tid, — og som de følsomme Børn, de er, trænger de til *Deres* Varme, Solskin og Begejstring.

Kære Publikum! Vær ikke sparsom med den, — De faar den igen tusindfold — som Buhl sagde, da han forhøjede Merindkomstskatten!

H. Schjerve

I DAG BEGYNDER LIVET -

*Dette er en Film om moderne Ungdom,
dens Glæder og Sorger . . . .*

En Aften lærer to unge Mennesker, Maleren Peter Sommer og den søde, unge Kordame Vera Holm hinanden at kende paa en meget dramatisk Maade. Han træffer hende udenfor den Ejendom, hvor han har sit Atelier, og da hun foregiver at have et Ærinde i den, lukker han hende beredvilligt ind, og sammen følges de op ad Trappen. Men da en Mand kommer ud fra en Lejlighed, der beboes af den unge Kordame Margot, Veras Kammerat paa Teatret, sker der noget i hvert Fald for Peter meget overraskende. Hans nydelige Ledsagerinde trækker en Revolver og skyder paa den fremmede, og da Maleren derefter forsøger at fravriste Vera Revolveren, gaar der et andet Skud af, og han faar et ganske let Strejfsaar. Der bliver vild Opstandelse i Ejendommen, og bl. a. rykker Peters Moster, Fru Lundstrøm og hendes Mand, den gamle Betjent, der ogsaa bor i Ejendommen, ud; men da den fremmede, Danseinstruktøren Børge Ravn, ikke er kommet noget til, og da Peter i en Fart har faaet Vera trukket ind i sit Atelier, falder der snart atter Ro over Huset.

Her fortæller Vera Maleren, at det er Børge Ravn, der selv i sin Tid har givet hende Revolveren som et Tegn paa evig Troskab. Nu har han svigtet hende til Fordel for Kammeraten, og derfor har hun fattet den skæbnesvangre Beslutning, hvis Realisation heldigvis for hende mislykkedes. Hun tør imidlertid ikke gaa ned paa Gaden igen af Angst for Politiet, og den ellers snusfornuftige og lidt forsigtige Peter Sommer indvilliger i at lade hende blive boende hos ham om Natten. Det er imidlertid ved at faa ubehagelige Følger for ham om Morgen, idet hans meget bestemte og meget moralske Moster, som indfinder sig med Morgenkaffen, aner Uraad og belaver sig paa en forfærdelig Dommedagsprædiken; men da hendes Anelser endelig bliver til Vished, løber hendes gode Hjerter af med hende, og hun indfinder sig med en Kop Kaffe til!

I et Værelse i en Pension bor nogle unge Kordamer sammen: Ditten, Laura og Nelly. De har allerede hørt om Nattens Begivenheder, og de er enige om, at Børge, — som ogsaa bor i Pensionen, — er en modbydelig Fyr, — men desværre er de lige saa enige om, at han har knaldende Charme og er uimodstaelig, naar han begynder at spille Don Juan. Medens Peter er nede efter Mad, forsvinder Vera for at tage til Prøve paa Teatret, men

her kommer det til et saa stormende Opgør mellem hende og Margot, at Vera beslutter at sige Farvel til det hele og gaa tilbage til Peter. Det gør hun, og her træffer hun den brave Moster, der først er meget fordømmende overfor hende, men snart overvindes, dels af den unge Piges indtagende Væsen, dels af et forrygende Tordenvejr, og Resultatet bliver, at Vera faar Lov at blive i Huset hos Mosteren. Næste Morgen er det hende, der bringer Peter Kaffe paa Sengen, og det varer ikke længe, før de unge Mennesker er klare over, at de elsker hinanden og ikke kan undvære hinanden. Den Dag er det, Peter bemærker:

— I Dag begynder Livet!

Snart efter staar Brylluppet, og alt tegner lyst og lykkeligt for det unge Ægtepar. Ganske vist kniber det for Vera med Madlavningen, men det lader sig let ordne, idet Peter foreslaar, at hans Søster Karin, som netop kommer til Byen, kan bo hos dem imod at lære hans lille Kone at lave Mad. Da de modtager Karin paa Banegaarden, opdager Vera, at hendes Svigerinde har lært Børge Ravn at kende, og da hun senere har hørt, at han har lovet at give hende Danseundervisning, er hun ganske klar over den samvittighedsløse Slyngels Hensigt og tager det Løfte af Karin, at hun ikke mere vil træffe Børge Ravn. Men Karin bryder sit Løfte — oven i Købet med det Resultat, at Peter et Øjeblik tror, at det er Vera, der har været paa forbudne Veje. Nu beslutter den lille tapre Kvinde at handle, hvad der saa end maa ske, og en Dag opsøger hun Børge Ravn, en Times Tid før Karin har lovet at indfinde sig hos ham. Efter et alvorligt Opgør gaar Vera, og lidt efter indfinder Karin sig til Trods for, at hun har meddelt Børge, at hun ikke havde i Sinde at holde sit Løfte. Han forsøger at besnære den unge Pige ved at udfolde hele sin Charme, og da det ikke synes at ville lykkes, gaar han meget aggressivt til Værks...

Kort Tid efter indfinder en Kriminalkommisær sig i Peter Sommers Lejlighed og meddeler det bestyrkede Ægtepar, at Børge Ravn er fundet myrdet. Man sigter Vera for Mordet, og hun maa følge med Politiet. Imidlertid har Karin, — som havde besluttet at rejse, — skiftet Sind, og netop som Situationen tager en alvorlig Vending for Vera, meddeler hun, at det er hende, der har skudt Børge. Nu kommer Politiet i Vildrede, og helt galt bliver det, da Peter melder sig som den virkelige skyldige.

Den ulykkelige Kriminal-Assistent ved hverken ud eller ind, men paa eenseng hugges den gordiske Knude over. Men hvordan det sker maa hellere forblive en Hemmelighed indtil videre!

